

NACIONAL

P16,17

Francesc Cabana. Historiador

“Tinc fet el llibre sobre Banca Catalana i Jordi Pujol”

NACIONAL

P14,15

La complicada realitat de la gent gran LGBTI

Sovint han d'afrontar una doble discriminació

897582-122932L

50è CARNAVAL SOLSONA

Del 20 al 26 de febrer

Hi havia una vegada una ciutat petita d'emocions fortes que per al 50è Carnaval a tot el país obria les portes.

Solsona

camavalsolsona.com / solsonaturisme.com

Autor del cartell: Rubén Pérez

EL PUNT AVUI+

1,20€

DILLUNS • 17 de febrer del 2020. Any XLV. Núm. 15273 - AVUI / Any XLII. Núm. 14143 - EL PUNT

NACIONAL

P6,7

Els nous reptes fan que el sector del motor es reinventi

FUTUR • El control de les emissions contaminants o l'electrificació dels vehicles, entre les necessitats a afrontar

DUBTES • La continuïtat de les plantes de Nissan a Catalunya està en l'aire i els treballadors ja organitzen mobilitzacions

NACIONAL

P18

Una nova inquilina de dos metres al zoo

Neix la Thembi, filla de la Nuru, la nova girafa del recinte de Barcelona

Mare i cria seran uns dies als dormitoris abans d'ajuntar-se amb la resta del grup

Un primer pla de la Thembi, acaronada per la seva mare al zoo de Barcelona ■ ACN

Nacional

P8

Vista d'unes vinyes durant el procés de maduració ■ C.M.

El sector vitivinícola s'adapta a Europa

El Parlament de Catalunya ha tirat endavant la llei que regula el ram

Nacional

P21

Investiguen dues morts a Barcelona i Figueres

Europa-Món

P25

Els contagis de coronavirus comencen a remetre a la Xina

L'ESPORTIU

Bàsquet

Espectacular vista del partit d'ahir a Girona ■ M. LLADÓ

Torna el bàsquet al pavelló de Fontajau

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director) i Joan Sarola (Sistemes). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes.
Administració: Carme Bosch. **Comunicació:** Albert París.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Jordi Creus

Eleccions

L' anunci del president Quim Torra d'un avançament electoral a Catalunya ha provocat, en menys de dues setmanes, la convocatòria de comicis al País Basc i a Galícia, per allò de no quedar contaminats pel calendari català. Iñigo Urkullu i Alberto Núñez Feijóo ja han posat data, però paradoxalment, a casa nostra, des d'on s'ha provocat aquest petit terratrèmol, no tenim ni idea de quan celebrarem uns comicis que seran més autonòmics que plebiscitaris. Inicialment tot indicava que abans de l'estiu, però les últimes declaracions de la consellera Meritxell Budó sembla que els poden estirar fins al mes d'octubre. És recomanable que un govern moribund com l'actual, després que el mateix president Torra donés per amortitzada la legislatura fa unes poques setmanes, continuï dirigint el país gairebé fins a finals d'any? És desitjable una campanya electoral de nou mesos en què el més destacat seran els retrets entre

És desitjable una campanya electoral de nou mesos en què el més destacat seran els retrets entre els mateixos socis de govern?

els mateixos socis de govern?

Totes les enquestes indiquen que si ara es fessin eleccions l'independentisme augmentaria sensiblement la seva majoria i que, per primera vegada, s'estaria en condicions de superar l'anelat 50% dels vots. Estarem en les mateixes condicions després d'una llarguíssima campanya fratricida? Em sembla evident que no. Però a banda, si JxCat i ERC no tenen els mateixos criteris ni tan sols pel que fa a la mesa de diàleg amb el govern espanyol, quin sentit té allargar aquesta agonia? Després d'haver ajornat la data dels comicis fins després de l'aprovació del pressupost, el més lògic des de tots els punts de vista (excepte el dels càlculs electorals) seria anar a eleccions el més aviat que permetin els terminis legals. Per tant, abans de l'estiu. D'aquí fins a aquell moment, les ferides només poden eixamplar-se i fer-se més doloroses, tal com ja va constatar el president Torra el 29 de gener quan va proclamar que "aquesta legislatura ja no té més recorregut polític. Arriba al seu final". Doncs això.

La vinyeta

Fer

Caiguda lliure

Eva Vázquez

Un accident ridícul

La pressa tot sovint té per destí el turmell. Concretament l'os extern, vinclat contra natura al caire d'una vorera. El cos ja no té vint anys, però encara s'ho pensa i empeny com si aquí no hagués passat res, amb el peu adolorit, la cama ranca. El fet és que si viu en l'engany de la joventut és per la meva obcecació, perquè no recordo haver-me aturat a avaluar els danys ni quan he proferit un alarit de dolor davant la dona que venia pel pas de zebra en direcció contrària i que, instintivament, ha allargat una mica el braç cap a mi, com per collir alguna cosa petita que se li hagués escorregut entre els dits. Però no ha estat res, tot és a lloc, i no he pas arribat a caure, al capdavant, de manera que només dirigeixo una mirada d'absoluta serenitat a la bona dona quan li passo tan dreta com soc capaç pel costat. Al cap i a la fi, em dic, només hi ha un os ara mateix que pugui desmentir-me, i el tinc ficat dins la bota, ben cenyit, emmordassat perquè no cridi i continuï endavant. Les raons del cos, qui les sap? Mentre avanço, em noto una escalfor palpitant al lloc de l'esquinç que envia

“M'emociona com la carcanada es posa a treballar per arrossegar el turmell

dèbils descàrregues nervioses tot al voltant, des de l'empenya al tou de la cama. A contracor, coixejo. De tant en tant, m'arriba un cruixit llenyós provinent d'alguna articulació subsidiària, potser del genoll, ara de la ròtula, ara del plec de dins. M'emociona com tota la carcanada s'ha posat a treballar per arrossegar aquest turmell ferit fins al seu destí, encara que sigui espetegant, trontollant, reprimint el gemec –com ho diria?– aguantant la respiració.

Em ve al pensament la fotografia d'aquell nu preciós de Florence Henri de 1930, una dona ajaguda abraçada a un ram de jacints, la seva plenitud ex-

posada i lluminosa que va a morir a la mata esbojarrada del pèl púbic que mig desapareix per un angle, i allò que en va escriure Guido Ceronetti, que és “una nuesa que assetja, que petrifica”, davant la qual “tots els raonaments comuns sobre el cos acaben en una mica d'ombra i d'opacitat a l'entorn d'un os”. El meu os sec, corcat, que ara es reconeix més aviat en els ninots desmanoyats que dibuixava el nen. Els començava pels peus, una base diminuta, com dos llonguets apuntalats amb unes canyes fimbrejants, de les quals naixien, en progressió ascendent, el tors, els braços, el coll i, finalment, la forma ovoide i gegantina del cap. Mal fets com estaven, sempre s'aguantaven, per més que hi sobrés la meitat del paper, aquella buidor inexplicable sota els peus on la mirada ja no rep cap senyal on posar-se. També el terra, tan dur, sembla haver desaparegut ara, mentre camino ranquejant cap a la cita per a la qual inevitablement faré tard, remolcant aquest cos esbaldrat que ja no és el que era. Un accident ridícul, i ho veus clar: es comença envellint pels turmells.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/dk5dfa>

A la tres

David Brugué / dbrugue@elpuntavui.cat

Lluitar, també de grans

Les persones grans no ho tenen fàcil. La pèrdua de qualitat de vida que moltes vegades comporta fer anys s'ajunta amb necessitats econòmiques i emocionals que, en alguns casos, no es poden cobrir. A les problemàtiques intrínseques de la vellesa hi ha realitats molt més complicades, com les del col·lectiu LGTBI. Persones que mai han parat de lluitar. Ho han hagut de fer sempre, ja de joves. Ser gai o lesbiana ha estat un estigma que durant anys i panys aquesta societat no ha perdonat. Encara, avui en dia, hi ha sectors que ho consideren una abominació, però les coses han canviat o ho estan fent. Guanyar-se la visibilitat, la dignitat i la normalitat en una època fosca de la història com és el franquisme requeria un gran coratge. Molts no ho van aconseguir, i van optar per l'acceptació social enfront de la seva condició sexual, amb tot el que això ha d'implacar pel que fa a frustra-

“Aquesta és una societat desagraïda, que no té en compte els herois que ens han permès arribar on som

ció. Tampoc era fàcil i més en determinades zones, sobretot rurals i petites ciutats. Però, gràcies als que van lluitar en aquell moment, gran part dels drets que té el col·lectiu actualment s'han assolit.

És ben trist, però, que quan han arribat a grans hagin de tornar a entrar

a l'armari. Uns companys de residència que provenen de l'època fosca i que, en alguns casos i no sempre, els continuen marginant. Personal poc preparat per atendre la diversitat i, sobretot, soledat. Soledat perquè en el col·lectiu gai i trans –i molt menys en el lèsbic– les relacions són més etèrees. Perquè sovint, quan aquesta gent gran va decidir-se a fer el pas, va topar amb unes normes i una incomprensió que van provocar molts trencaments familiars. Llaços trencats i manca d'un entorn de suport planteegen un escenari poc encoratjador.

Aquesta és una societat desagraïda, que no té en compte els herois que ens han permès arribar on som. Per sort, no tothom és igual i hi ha iniciatives com la de la Fundació Enllaç que venen a suplir el que la mateixa societat no vol o no pot pair. Però la realitat existeix, i les administracions no poden tancar els ulls.

De reüll

Anna Puig

El somriure de Cuixart

La fiscalia s'oposa al permís penitenciari de Jordi Cuixart. Com a concepte, cap novetat. A Espanya, certs sectors mai se sentiran prou assedegats. Se'ls fa curta una condemna de 9, 10 o 12 anys de presó. I la fiscalia no té cap ganes de posar-hi de la seva part per deixar enrere aquests delictes de venjança. No ho feia amb un govern del PP. I és poca la diferència amb un del PSOE. I només els faltava veure aquelles imatges de Jordi Cuixart arribant a la seva fàbrica, rebut amb estima pels seus empleats, amb aquell seu somriure permanent,

La fiscalia parla de “sanció efectiva” i “intimidació a la societat”

després de dos anys i tres mesos tancat a la presó. I es disparen les alarmes i arriben les pressions perquè, als presos polítics, ni tan sols se'ls pugui aplicar el reglament penitenciari que regula els drets i els deures de tots els interns de l'Estat espanyol. Ni més ni menys. Diu la fiscalia, en el seu recurs, que el

president d'Òmnium no s'ha penedit –ni ho farà mai, goso afegir-hi jo– i que no necessita treballar per reinserir-se. Però el més fort és quan afirma que la ciutadania ha d'identificar la seva condemna com una “sanció efectiva” i parla de conceptes com ara “prevenció general” i “intimidació al conjunt de la societat”. A què els sona tot plegat? De fet el que diuen és que cal treure les ganes perquè ningú mai més gosi tornar a impulsar un referèndum. És a dir, ni persuadir ni convèncer. Directament, política de la por i càstig exemplar. No fos cas que un somriure de Jordi Cuixart incités a la revolta.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DE LA FUNDACIÓ ENLLAÇ

Joan Andreu Bajet

El repte d'una realitat

La Fundació Enllaç fa temps que treballa per resoldre els problemes de les persones homosexuals que s'han fet grans. Persones que han d'afrontar problemes propis de l'edat, amb l'afegit de la discriminació per la seva condició sexual. Una feina encomiable que hauria de ser replicada.

CONSELLER DE POLÍTQUES DIGITALS

Jordi Puigneró

Cuidar el català digital

El desenvolupament tecnològic sovint corre molt, però massa cops el català hi queda marginat. És el que passa amb els assistents per veu que hi ha en moltes llars i que no accepten la llengua. Per això, s'activa un pla perquè el català sigui habitual en les instruccions orals en l'àmbit digital.

PASTISSER

Jordi Roca

El món de la xocolata

El petit dels germans Roca ha posat en marxa aquest cap de setmana a Girona la Casa Cacao, un projecte innovador en què la xocolata és l'autèntica protagonista en un establiment que també ofereix servei d'hotel. Un somni de Jordi Roca que ara s'ha fet realitat.

EDITORIAL

La necessària llei d'eutanàsia

El Congrés dels Diputats ha començat a tramitar un nou projecte de llei per regular l'eutanàsia, una demanda social que té el suport de més del 70% de la població espanyola, i que sembla que en aquesta ocasió sí que podrà ser atesa perquè té el suport majoritari a la cambra. Si tot va com està previst, doncs, no es repetirà el fracàs dels anys 2018 i 2019 i tirarà endavant una regulació que permetrà, a qui ho demani, amb temps i de manera repetida, morir dignament i no haver de patir dolor en casos de malaltia greu incurable o que provoqui una invalidesa crònica, segons detalla el projecte de llei presentat, el primer de la nova legislatura del nou govern de coalició.

Fa molts anys que en la societat catalana i espanyola hi ha una demanda important en aquest sentit. Una demanda que també té el suport de més del 60% dels catòlics i que permetrà deslliurar-se de patiments innecessaris a molts malalts que no estan disposats a viure amb un dolor sovint insuportable i que, per tant, volen posar fi a la seva vida. Una vida que, en molts casos, ja no consideren que sigui digna de viure. Permetre una eutanàsia regulada evitarà també que es repetixin els casos de gent que hagi de tirar pel dret fora de la llei per poder complir el seu desig més íntim i profund.

La llei trobarà oposició en diferents sectors de la societat per als quals l'eutanàsia confronta totalment amb els seus principis religiosos i morals. Una posició ben lícita que no hauria de provocar, però, que des de l'oposició de drets del PP i de Vox s'utilitzi la tramitació de la llei per desbarrar sobre la política del govern amb mentides i fal·làcies que cauen pel seu propi pes, de tant indignes que són.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Veredict popular

Centenars de milers de persones clamen a Barcelona contra el judici al procés que va començar dimarts al Tribunal Suprem.

10
anys

Retolació en català

Aval judicial a les multes per no retolar en llengua catalana. Els tribunals ja van desestimar recursos contra les sancions el 2006 i el 2009

20
anys

Informe filtrat

Londres exigeix que Espanya expliqui la filtració de l'informe mèdic de Pinochet. El document confirma la falta de lucidesa de l'exdictador.

Full de ruta

Xevi Sala

Polítics trinxats

Aclapat amb el desembarcament de polítics a la recerca d'una foto propagandística o d'un tuit favorable, l'Ajuntament de Puigcerdà ha decidit restringir-ne aquest any les invitacions de cara a la tradicional Festa del Trinxat de la Cerdanya. Es tracta, tal com ha aclarit l'alcalde, de retornar el protagonisme a la gastronomia i restar-lo a la política. I es tracta, involuntàriament, d'una prova més contundent que qualsevol estudi del CEO sobre la creixent desafecció ciutadana en relació amb els servidors públics. Allò que en el passat es considerava un actiu per revalorar qualsevol esdeveniment popular –o sigui, que vingués alguna autoritat a tallar la cinta o a entaular-se al costat dels vilatans– ara es veu simplement com una nosa. Alguna cosa han fet malament els polítics nostrats per tal que la catifa vermella que abans se'ls parava en fires i aplecs s'hagi convertit ara en una mena de cordó sanitari que els separa de la pa-

Alguna cosa han fet malament els polítics nostrats per tal que la catifa vermella que abans se'ls parava en fires i aplecs sigui ara un cordó sanitari

tata, la col i, sobretot, la cansalada. Ja ho diu el mateix alcalde, al final la notícia no era el trinxat sinó quin seria el polític convidat. Retornem, doncs, el protagonisme als productes de proximitat i als restaurants. Perquè segurament la clau de tot plegat és precisament la progressiva desaparició dels autèntics polítics de proximitat, aquells que no trepitgen només el territori amb motiu de tiberis i mostres d'artesanía. Probablement aquest és un diagnòstic injust per a molts càrrecs que, amb discreció i eficàcia, es dediquen a pentinar les nostres comarques i s'interessen per problemes que està a les seves mans resoldre o ajudar a resoldre. Molta gent desconeix, per exemple, que la jornada laboral dels diputats del Parlament no es limita a la preparació i a la celebració d'aquests plens retransmesos per ràdios i televisions i que darrerament desperten tan d'interès als jutjats. Un bon polític no ha de perdre mai de vista el carrer, aquest és el secret per evitar que els trinxin la reputació.

Tribuna

José Maria Murià. Membre de les acadèmies mexicanes de la història i de la llengua

Martí Rouret

Cal felicitar el diputat Rafel Bruguera! Ha sabut aprofitar el temps que li deixa lliure la seva feina com a diputat del Parlament de Catalunya i els avantatges que comporta el càrrec per fer un estudi acurat sobre una figura que antany fou important en aquest país i avui resta pràcticament oblidada. Es tracta de Martí Rouret i Callol, un dels fundadors d'Esquerra Republicana de Catalunya quan trespava per les Terres de l'Ebre, a les quals, segons he sentit a dir, va contribuir d'una manera important a enfortir-hi la catalanitat, tot fent de mestre i desenvolupant una labor cultural intensa. Entre altres coses va fer una revista, *La Riuada*, la qual ja fa temps que es torna a publicar, i va deixar-hi escrits de tota mena; fins i tot poemes... Tot plegat, a la distància, és d'un especial interès.

UN COP A BARCELONA, com a diputat per aquelles terres, Rouret va anar guanyant la confiança de Lluís Companys, de qui va acabar esdevenint, com ho declara Bruguera, una autèntica "mà dreta", i de vegades, podríem afegir-hi, també "esquerra". Havent estudiat una mica l'exili cata-

là de 1939 i, sobre tot, la immensa ajuda que va rebre de la diplomàcia mexicana, m'he trobat que, a més del treball que va fer a Catalunya, cal recordar especialment l'ajuda a molts homes destacats perquè aconseguissin passar a França i, encara després, per protegir-los i fins i tot ajudar-los a anar més lluny.

EL LLIBRE DE BRUGUERA, qui es va interessar en la vida de Rouret, entre altres coses, perquè va néixer, com ell, a l'Escala, resulta d'haver burjat a molts diversos indrets, comptant, és clar, amb els records que sobreviuen en el mateix poble i el que va publicar fa prop de vint anys un altre escalenc de nom Salomó Marquès i Sureda en un llibre molt més senzill però recolzat per uns pocs papers que Rouret va deixar en morir i els molts records del seu cunyat, a qui va arribar a entrevistar a la ciutat mexicana de Guadalajara. Aquell llibre va ser publicat en català l'any 2001 per l'Ajuntament de l'Escala, quan n'era l'alcalde Josep M. Guinart, i en espanyol per El Colegio de Jalisco quan el subscrit n'era el director. També cal recordar que, quan es va presentar l'esmentat llibre en el seu poble, hi va haver la important

presència de Josep-Lluís Carod-Rovira, qui va fer un discurs extraordinari que, és clar, va desagradar força a uns quants pobladors d'aquells que fan caure la cara de vergonya. També va ser-hi i va dir-hi la seva, amb aquella elegància que el caracteritzava, un gran coneixedor de la cultura catalana a l'exili: Albert Mament.

AMÉS AMÉS, aquell dia es va inaugurar un discret però elegant monument a la placeta on va néixer Rouret i molt a prop de la paret de la casa, de molt mal gust per cert, que hi van fer als anys seixanta després d'enderrocar la tradicional d'aquella família. No van poder adossar-lo perquè el propietari no ho va permetre... L'esplèndid llibre que acaba de publicar Bruguera, editat per la Fundació Irla, ajudarà a revifar la memòria d'aquest personatge, no tant a l'Escala mateix, sinó a Catalunya en general. Això és molt sa i enfortidor. Potser no s'han fer prou esforços per mantenir viu el record de tants exiliats plens de mèrits, com ara Rouret, que van contribuir a conservar en temps tan durs, i amb molts sacrificis, la flama de la catalanitat.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

El tripartit de Tàrraga margina la FAVT

■ L'Ajuntament de Tàrraga margina la FAVT (Federació d'Associacions de Veïns de Tàrraga) amb la rebaixa en un 75% de la subvenció per al 2020. L'import previst aquest any és de 500 euros, mentre que el 2019 va ser de 2.000 euros anuals i el 2018 la quantitat era de 2.500 euros.

Denunciem públicament la marginació de la FAVT de Tàrraga. No podem entendre que un govern d'esquerra no vulgui la participació ciutadana i que margini la FAVT per les crítiques fetes al Consell de Participació Ciutadana del dia 5 de febrer del 2020, amb l'incompliment del reglament de participació ciutadana en l'article 8è, segons el qual l'Ajuntament ajudarà econòmicament la FAVT mitjançant subvencions.

El nou equip de govern vol

eliminar la FAVT de Tàrraga, perquè amb 500 euros anuals no podem tenir l'oficina oberta, ni cobrir les despeses ni fer activitats.

Segons l'Ajuntament, el nou pressupost mantenia les mateixes subvencions, però a la pràctica no és real ni és veritat.

També hem de denunciar que les taxes i ordenances fiscals es van aprovar en el ple sense passar abans pel Consell de Participació Ciutadana. L'article 39 del reglament de participació ciutadana diu: "Preceptivament, hauran de ser consultats i emetre un informe sobre els temes següents: ordenances fiscals, ordenances municipals." Per tant, s'ha incomplert el reglament de participació ciutadana. Estudiem la possibilitat de presentar al·legacions contra el pressupost del 2020, que es va aprovar el dia 13 de febrer.

JOAN PUJAL LLOMBART
Tàrraga (Urgell)

El canal Xerta-Sènia: per a què?, per a qui?

■ Quan encara s'estan avaluant els danys causats per la borrasca *Glòria*... Quan més que mai s'està treballant perquè puguin arribar els sediments... Quan s'està qüestionant el minitransvasament... Quan s'està debatent sobre el futur de la nostra pagesia... Quan tot això passa, encara surten veus que reclamen la finalització del canal Xerta-riu Sènia...

I no són veus anònimes, sinó persones influents que tenen els canals necessaris per fer arribar els seus missatges a un sector important de l'opinió pública en general.

Arribats a aquest punt, me pregunto:

Per a què cal acabar el canal Xerta-Sènia? Vistes

les circumstàncies actuals, penso que seria un disbarat terrible que s'acabés. Fa anys que l'Ebre i el seu delta són uns malalts crònics i, si no s'apliquen mesures urgents i contínues, només caldrà esperar la seva mort. Més regadius no són cap solució, sinó un agreujament del problema.

Per a qui seria aquesta aigua? En el futur l'aigua serà per a qui la pugui pagar. Davant d'una eventual oferta d'aigua, les explotacions agràries de les planes de Santa Bàrbara i la Galera acabarien sent comprades per grans terratinents aliens al territori amb l'única finalitat de transformar els actuals conreus per fer una agricultura menys sostenible, però molt més rendible per als seus interessos econòmics.

JOAN FERRÉ VERGE
Amposta (Montsià)

La frase del dia

“Sánchez ho basa tot en la mentida. Si fos cert que no cedirà amb l'independentisme, no hi celebraria una mesa”

Pablo Montesinos, VICESECRETARI DE COMUNICACIÓ DEL PP

Tribuna

Josep M. Comajuncosa. Professor d'economia d'Esade-Business School

Els cignes negres engripats

L'evolució de l'economia global serà una mica millor aquest any que el 2019, que va ser l'any de menys creixement després de la Gran Recessió. I ho serà sobretot per la millor evolució de les economies emergents, que van créixer un 3,9% el 2019 i acceleraran fins a un 4,6% el 2020. En canvi, les economies desenvolupades mantindran les taxes modestes de creixement, un 1,7% a nivell agregat, tant l'any passat com aquest. I a més, cal tenir en compte, tal com assenyalen en el darrer informe econòmic i financer d'Esade, que els principals riscos existents són clarament a la baixa. Cignes negres a l'aguait.

ENTRE LES ECONOMIES desenvolupades que més creixen hi ha els Estats Units, malgrat que desacceleraran la seva taxa des del 2,4% de l'any passat fins al 2,1% aquest 2020. Aquest creixement es basa especialment en el suport proporcionat per la política monetària expansiva de la Reserva Federal, que ha tornat a rebaixar els tipus d'interès i en l'acord pressupostari assolit al Congrés a mitjan 2019 que permetrà mantenir un cert to expansiu també en la política fiscal. A curt termini, la treva acordada al desembre en la guerra comercial iniciada per l'administració Trump fa un parell d'anys també millorarà l'evolució de les exportacions i les expectatives en general.

A LA ZONA EURO el creixement és menor. L'any 2019 va ser de l'1,2% i gairebé no millorarà aquest 2020, un 1,4%. L'evolució de l'activitat econòmica es veu perjudicada per la debilitat de la demanda externa i de la producció industrial, especialment en el sector de l'automòbil. Això és especialment cert per a Alemanya, que només va créixer un 0,5% el 2019, incloent-hi dos trimestres amb creixement negatiu, malgrat que millorarà aquest any fins a l'1,2%. Són xifres similars a les de França, que va créixer un 1,2% el 2019 i ho farà un 1,3% aquest any. A Itàlia el creixement va ser pràcticament

nul l'any passat, un 0,1%, i serà molt dèbil aquest any 2020, un 0,5%. Entre les economies desenvolupades de la zona euro, les que més creixen són les de la perifèria, que continuen tancant els gaps de producció generats durant la crisi econòmica. Irlanda creixerà un 3,5% i Espanya, Portugal i Grècia ho faran a una xifra lleugerament per sota del 2%. I totes aquestes mostren ja una tendència a la desacceleració.

UN DELS PRINCIPALS RISCOS per a l'economia global és la possibilitat d'una nova escalada en la guerra comercial. Un altre augment dels aranzels als Estats Units i la Xina afectaria la demanda externa a nivell global, però també perjudicaria la inversió empresarial i posaria en perill les cadenes globals de creació de valor. La consegüent reducció de la difusió tecnològica perjudicaria l'evolució de la productivitat i del creixement. A escala global, però també per a l'economia nord-americana. Els estudis *input-output* mostren que els sectors de tecnologia avançada dels Estats Units depenen, de manera creixent, d'importacions de valor afegit elevat procedents de la Xina, que es veurien dificultades per noves mesures proteccionistes. A més, l'augment de mesures proteccionistes podria afectar també negativament les relacions comercials d'altres grans economies: entre el Japó i Corea del Sud o entre la Unió Europea i els Estats Units, per exemple.

LA BONA EVOLUCIÓ del sector serveis és una de les resiliències de l'economia, especialment als països avançats. Si les dificul-

“Si l'economia xinesa agafa la grip, tota l'economia global tindrà febre”

tats que experimenta en el present la producció industrial es trasllessin al sector de serveis orientats a la indústria, com poden ser la logística o els serveis financers i legals, aquests sectors podrien reduir el ritme de creació de llocs de treball. Això debilitaria la sinergia positiva actual entre la creació d'ocupació, la confiança de les famílies i l'evolució positiva del consum, que tan útil està resultant per a les economies avançades. Si finalment en quedessin afectats també àmbits del sector serveis orientats a les persones, com les vendes al detall o els serveis sanitaris, el problema seria encara més greu.

UN ALTRE RISC A LA BAIXA es troba en la possible evolució dels mercats financers. Fins ara, les polítiques monetàries acomodaticies han servit per mantenir unes condicions financeres favorables al creixement. Però els mercats financers estan exposats a canvis sobtats en el sentiment de confiança. Els darrers anys, quan hi ha hagut escalades proteccionistes, la confiança dels inversors financers ha empitjorat de manera ràpida i s'ha observat importants moviments de capital allunyant els diners de les borses o de la concessió de crèdits tot cercant actius més segurs.

HI HA DIVERSOS FETS, més o menys inesperats que podrien desencadenar un escenari com aquest en els mercats financers: el que anomenem cignes negres. Si algunes de les grans economies emergents troben dificultats per portar a terme les reformes pendents, o alguna té problemes per mantenir controlat l'endeutament, la seva recuperació es frenarà. Si algun desacord polític, entre Estats Units i la Xina, o entre la UE i el Regne Unit, o entre Corea i el Japó, suposa una nova escalada proteccionista, la confiança es deteriorarà ràpidament. O si la Xina té problemes per mantenir un creixement per sobre del 6%, l'economia global se'n pot ressentir. Perquè si l'economia xinesa agafa la grip, tota l'economia global tindrà febre.

De set en set

Joaquim Nadal i Farreras

Diana

Dimecres passat, 12 de febrer, era Santa Eulàlia, patrona de Barcelona.

A la nau gòtica del monestir de Pedralbes ressonaven els goigs de Santa Eulàlia i el *Violai* en la visita que cada any fa l'Ajuntament de Barcelona a la comunitat de monges clarisses. La llum matisada pels vitralls gòtics inspirava serenitat.

L'alcaldesa de Barcelona en el seu parlament al refector, després de reiterar el compromís, material i espiritual, de l'Ajuntament i de la ciutat amb la comunitat i amb el monestir, va tenir uns mots de reconeixement per Diana Garrigosa, dona valenta i compromesa.

Mentre al tanatori de Sant Gervasi, atapeït, s'hi anava concentrant tota la nomenclatura política de la democràcia, amics i adversaris declarats del present i del passat recent, units en un darrer homenatge. Destacava, però, la presència dels amics de sempre, de tota la vida, dels que havien compartit trobades a Rupit, dels que havien compartit somnis durant dècades. Els fills, les filles i el fill, i l'Ernest, abraçaven els amics amb tendra emoció. En el pensament, Diana Garrigosa i Pasqual Maragall.

És dolorós veure i viure aquest darrer homenatge massiu suscitat per una mort sobtada, inesperada, contra tot el sentit aparent de la lògica.

He reviscut aquests dies, i ho porto aquí com un homenatge de vida, les llàgrimes d'esgarripança i satisfacció de la Diana quan amb una colla d'alcaldes amics arribàvem a la plaça Prim a sopar als Pescadors la nit de la inauguració dels Jocs Olímpics de Barcelona 92. La plaça era plena de gent entaulada i moguts per un ressort espontani es van posar tots drets i van aplaudir una estona llarga en un instant d'emoció electritzant. Aquella nit desfeia hores i dies i mesos i anys de patiment i incomprendiments. Va ser per la Diana i en Pasqual com un glop de felicitat.

Sísif

Jordi Soler

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Inici de la verema a l'Empordà, en una foto d'arxiu ■ MANEL LLADÓ

Consens al Parlament per renovar el sector vitivinícola

■ Aproven, amb el vot de tots els grups i l'abstenció de la CUP, la nova llei que adapta el sector a la normativa europea ■ La nova regulació incorpora l'adaptació al canvi climàtic i l'enoturisme

Cati Morell / Taempus
VILAFRANCA DEL PENEDÈS

El Parlament ha donat llum verd aquesta setmana al projecte de la nova llei vitivinícola de Catalunya, que actualitzarà la regulació del sector i l'adaptarà al compliment de la normativa europea. La llei, que es va aprovar amb el suport de tots els grups excepte la CUP, que es va abstenir, reconeix l'Institut Català de la Vinya i el Vi (Incavi) com a autoritat competent per verificar les denominacions d'ori-

gen i les indicacions geogràfiques protegides, i estableix la millora de la competitivitat dels vins catalans com a motor d'exportació, i les campanyes de promoció i difusió.

El director de l'Incavi, Salvador Puig, ha destacat que amb el nou escenari "la viticultura pren rang de llei i això demostra la importància que aquest sector té per al país". Segons Puig, l'objectiu de la nova llei és afavorir el repartiment del benefici al llarg de tota la cadena de valor. En aquest mateix

sentit, la consellera d'Agricultura, Teresa Jordà, ha remarcat la seguretat jurídica que aconseguirà el sector, tant per als productors com per als elaboradors, cosa que també satisfà la portaveu del sector de la vinya del sindicat JARC, Isabel Vidal. Segons ella, per primera vegada, el paper de la viticultura s'equipara al de les DO. Vidal també es va mostrar satisfeta de les competències que la llei dona al Cadecat per al control dels contractes alimentaris i va destacar la

La frase

"Aquesta llei dona seguretat jurídica al sector i ens permet garantir l'origen i la qualitat del producte"

Teresa Jordà
CONSELLERA D'AGRICULTURA DE LA GENERALITAT

partida del nou pressupost per a la digitalització del registre vitivinícola de Catalunya.

La llei aborda el repte d'establir grans línies d'actuació per adaptar els con-

La xifra

1.500

milions d'euros de negoci registra anualment el sector del vi, que ocupa el tercer lloc en el sector agroalimentari.

reus als efectes del canvi climàtic, mitjançant la regulació de les autoritzacions de plantació i amb un catàleg de varietats.

L'objectiu és posar el sector al dia i garantir una

renovació que el faci més competitiu en un moment en què la política de preus ha posat contra les cordes els productors.

La diputada d'ERC Lluïsa Llop, ponent i relatora de la nova llei, reconeix que la normativa no resoldrà tots els problemes, amb referència a la crisi del preu del raïm, però confia que donarà eines a productors i elaboradors i clarificarà les competències. "Amb la nova llei, tot ha de ser més senzill", assegura Llop.

El projecte de llei recull el 80% de les 83 esmenes que es van presentar al text inicial, així com la sensibilitat davant les demandes del sector.

Unió de Pagesos només hi ha trobat a faltar la regulació dels processos electorals en els consells reguladors de les denominacions d'origen, cosa que, segons Llop, no va sortir en cap de les sessions de la ponència de la llei. ■

MÉS SECTOR VITIVINÍCOLA

50.000 hectàrees de vinya destinades al vi

A Catalunya hi ha un total de 8.000 viticultors que cultiven 50.000 hectàrees de vinya, un 30% de les quals són de producció ecològica. Aquestes vinyes permeten elaborar vi en un total de 800 cellers.

Un motor de l'exportació de Catalunya

El sector vitivinícola destina a l'exportació el 45% dels vins i el 65% dels caves que s'elaboren. Aquestes xifres mostren el dinamisme comercial d'un sector clau per a l'economia del país.

Les garanties d'origen i qualitat guanyen pes

Amb la nova normativa, el registre vitivinícola de Catalunya i la targeta vitícola assoleixen rang legal com a eines per garantir la qualitat i l'origen del raïm en el procés d'elaboració del vi.

El foment de l'enoturisme i la cultura del vi

Una de les novetats de la nova llei vitivinícola és la introducció, per primera vegada, del foment de les activitats enoturístiques i la cultura del vi com a elements de promoció i difusió del sector.

Un grup visita una cava, al Penedès ■ C.M.

La innovació i la sostenibilitat, eines de futur

El nou context legal preveu concebre la innovació i la sostenibilitat en les explotacions vitícoles com a eines de desenvolupament, modernització i actualització del sector del vi.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Units per Avançar explora aliances alternatives al PSC

■ Espadaler recorda que l'acord amb els socialistes va néixer en una conjuntura determinada i el context ha canviat ■ Manté contactes per bastir una candidatura entre "la gent de la senyera i els moderats de l'estelada"

Emili Bella
BARCELONA

L'aliança entre Units per Avançar i el PSC no necessàriament s'ha de repetir en les pròximes eleccions. El partit de Ramon Espadaler està explorant acords amb formacions catalanistes no independentistes per bastir una oferta electoral que ocupi un espai polític que consideren orfe. Els comicis preconvocats obliguen a accelerar els contactes. De moment no hi ha res lligat, i no es tanca del tot la porta a repetir al costat de Miquel Iceta, però Espadaler treballa per articular una candidatura que, *grosso modo*, descriu com "la gent de la senyera i els moderats de l'estelada". Hi ha especial sintonia amb l'anomenat grup de Poble, una plataforma crítica amb la unilateralitat que va aplegar exdirigents del PDeCAT, del PSC, de l'antiga CDC i independents diversos el setembre passat al monestir cistercenc. S'hi compten Marta Pascal, Carles Campuzano i Lluís Recoder.

També es mantenen contactes amb representants de la Lliga Democràtica i de Lliures, dos espais que es preveu que es fusionaran el mes vinent. El primer està presidit per la

Ramon Espadaler, el març del 2018, en el primer ple de la legislatura ■ ANDREU PUIG

polítolga Astrid Barrio després que se'n despenessin Manuel Valls i Eva Parera, i és potser el més allunyat ideològicament d'Units per Avançar. El seu secretari general és l'expresident de Societat Civil Catalana Josep Ramon Bosch, fundador de la plataforma d'ultradreta Somatemp. D'altra banda, Lliures és l'artefacte polític de l'exconseller Antoni Fernández Teixidó,

ex-CDC i CDS. "Units per Avançar no és independentista, però tampoc no és antiindependentista", remarca Espadaler.

El partit està immers en un procés de reflexió per decidir si allarga el camí recorregut fins ara amb el PSC o bé mira de concretar les noves aliances. Espadaler reconeix que la seva formació, que es descriu com a catalanista, proeuropea, moderada

Més alcaldies que Ciutadans

A Ramon Espadaler li agrada recordar que Units per Avançar sí que té alcaldies (una, la de la Pobla de Mafumet, al Tarragonès, amb nou regidors d'onze) a diferència de Ciutadans, que no en té cap. El partit és present en una trentena d'ajuntaments, però no va existir un acord generalitzat amb el PSC a escala

municipal, per bé que a Barcelona van anar plegats, amb Albert Batlle de número tres a la candidatura de Jaume Collboni. Els interessos divergents també es van manifestar a les eleccions europees, en què Units per Avançar no va demanar el vot per als socialistes –tampoc a les espanyoles–, sinó per al PNB.

i humanista, està còmoda al costat del PSC al Parlament, malgrat que quan ha calgut, i d'acord amb el pacte al qual van arribar abans del 21-D, ha votat diferent que els socialistes en qüestions com l'eutanàsia o les escoles concertades. Ara bé, aquell acord polític de 2017 responia a un moment molt puntual. "No neix amb voluntat de permanència, neix en una conjuntura molt determinada", recorda el diputat. "El context ha canviat", hi afegeix. En qualsevol cas, "el criteri que no ens guiarà serà el de la comoditat; perpetuar la relació amb el PSC perquè ens és còmode no és el nostre desideratum", avisa.

Hi tindrà més a veure el desenllaç del trànsit del

La frase

“Units per Avançar no és independentista, però tampoc no és antiindependentista”

Ramon Espadaler
DIPUTAT D'UNITS PER AVANÇAR

PDeCAT cap a JxCat, que podria despenjar un sector per incompatibilitat amb Carles Puigdemont. Donat el cas, Units per Avançar reivindica el seu capital institucional, tant al Parlament com als ajuntaments, davant de la resta d'actors de l'espai. El partit va néixer fa tres anys amb dirigents procedents d'UDC, CDC, el PSC i independents. El dia 22 celebrarà un consell nacional, però no es preveu que sigui encara el decisor sobre el seu futur. Les eleccions s'acosten, però Espadaler està convençut: "Hi ha marge". ■

Cicle de MUNTANYA 2020
L'excel·lència en l'aventura

DEL 20 DE FEBRER AL 26 DE MARÇ
Els dijous a les 19 h
AUDITORI DIPUTACIÓ

ENTRADA AMB INVITACIÓ,
que es podrà recollir a partir d'una hora abans
a l'Auditori Diputació (Pere Martell, 2 - Tarragona)
www.dipta.cat/ciclemuntanya

Fotografia: Col·lecció Oriol Duro

Diputació Tarragona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Xavier Quinquillà i Lluís Font
Diputats de Junts per Catalunya

Començar la casa per la teulada

El fet de ser una nació sense estat ha contribuït ben segur a impulsar i enfortir la llarga tradició d'iniciativa social a Catalunya, que ha configurat un tarannà propi que ens singularitza. En tots els àmbits de la vida civil, des del món de la cultura i el lleure fins al del treball i la salut, múltiples associacions, entitats, fundacions, cooperatives i altres formes jurídiques han vehiculat les idees, les propostes i la capacitat de mobilització de la ciutadania.

L'educació no ha restat aliena a aquest model de país. I gràcies a això, podem dir amb orgull que tenim un ampli ventall d'escoles de qualitat, amb projectes educatius singulars, fruit de la passió i el compromís de persones i institucions pel mestratge, de titularitat pública i d'iniciativa social. I això és el que reconeix la llei d'educació de Catalunya, que en aquests deu anys ha donat estabilitat a l'ecosistema educatiu, afortunadament al marge de cicles electorals. Una llei que avala el model educatiu català d'èxit i que es tradueix en el Servei d'Educació de Catalunya, constituït pels centres de titularitat pública i per aquells, privats concertats, que reben finançament públic.

Un sol sistema educatiu, un currículum i uns objectius compartits i una diversitat de metodologies, d'accents i d'experiències innovadores que enriqueixen el conjunt i el fan progressar. Ens podem felicitar: hem estat capaços d'unir la diversitat en benefici de la millora de la qualitat. Qui té por de la polifonia quan

Cua d'alumnes per entrar en una aula de l'escola Les Eres de Vinebre, en una imatge d'arxiu ■ ACN

hi ha unes regles del joc clares i un horitzó comú, com ara l'aposta decidida per l'èxit educatiu de tots els alumnes? No deixem que debats estèrils creïn falses dicotomies i exacerbïn allò que allunya per damunt dels valors compartits.

Aquest sistema educatiu, en el seu conjunt, pateix un infrafinan-

çament endèmic, que s'ha pogut compensar sovint amb l'esforç i la dedicació dels educadors, factor clau de la solidesa i la qualitat del model d'escola catalana. Una escola que ha contribuït a formar generacions de ciutadans en els valors democràtics, que ha apostat de manera decidida per la immersió lingüística com a vehicle

per a l'equitat i la cohesió social, i que ha acollit persones novingudes a les quals ha ofert una formació adient i respectuosa amb la seva idiosincràsia.

El Servei d'Educació de Catalunya necessita, doncs, més recursos econòmics per, entre altres objectius, garantir la plena igualtat d'oportunitats i lluitar contra

la segregació escolar. Tal com diu el pacte contra la segregació escolar promogut pel síndic de greuges, sense garantir la gratuïtat efectiva de l'educació, no podem avançar decididament vers la plena igualtat d'oportunitats. Les mesures que preveu el pacte, referides a l'admissió dels alumnes i a la seva distribució entre els centres, públics i concertats, s'han d'aplicar de manera que es garanteixi la participació de tots els actors que formen part del sistema, alhora que es va resolent l'infrafinançament.

Ens podem felicitar: hem estat capaços d'unir la diversitat en benefici de la millora de la qualitat

Obviar aquestes premisses seria començar la casa per la teulada, amb les conseqüències clarament desestabilitzadores que se'n deriven. La lluita contra la segregació escolar, amb la qual tothom ha d'estar compromès si vol rebre finançament públic, mereix un escenari d'actuació que sumi voluntats i que no deixi ningú enrere. No ens ho podem permetre, ens hi va el futur. Els grans reptes de país s'han d'enfocar des de la globalitat, atenent tots els elements que hi intervenen, i en sincronia, sense deixar per a més endavant la resolució de problemes candents, que són principi i fonament de tot el que està en joc. Com que volem anar lluny, millor avançar de mica en mica.

graupera

Més de 45 anys al teu servei

Contractes Graupera,
i oblida't de la caldera!Disposem de **contractes de manteniment** perquè no t'hagis de preocupar de res.Mà d'obra i disposició de servei **sense limit d'hora****Certificat** segons normativa

Revisió anual

Peces fins a **15 anys**937 412 999
www.egraupera.com

SERVEI TÈCNIC OFICIAL:

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un veto judicial en entredit

RESPOSTA • El sobiranisme reacciona a la clausura forçosa de la campanya de l'ANC sobre consum estratègic replicant-ne el contingut **ESPOTS** • Algunes de les empreses adherides a la iniciativa fan la seva pròpia promoció a través de la televisió

F. Espiga
BARCELONA

Es que hi entenen ja ho acostumen a dir. A vegades, intentar limitar o posar esculls a les iniciatives que es desenvolupen a través d'un univers tan vaporós com és internet és com posar portes al camp. I és que no només hi ha qui sap trobar a l'instant les esclotxes per poder aigualir el vet, sinó que la mateixa prohibició en si genera tant soroll que acaba provocant un efecte multiplicador sobre allò que es pretenia neutralitzar. Que se'n parla més, vaja. I l'independentisme de base, arribats a aquest punt, ja ha demostrat diverses vegades la seva capacitat per exprèmer les potencialitats de la xarxa i convertir una aparent adversitat en una oportunitat.

Un exemple acadèmic d'aquesta situació és el litigi que mantenen Foment del Treball i l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) sobre la campanya *Consum estratègic*, en què es promouen empreses del país que estiguin al marge de l'Íbex 35 i no mostrin hostilitat cap a l'independentisme. La patronal va portar la mesura als tribunals assegurant que era un boicot cap als negocis contraris al procés, i el jutjat mer-

Una fira de la campanya 'Eines de país' de l'ANC, i de la qual formava part la del consum estratègic ■ JOSEP LOSADA

cantil número 11 de Barcelona els va donar la raó ordenant el tancament, cautelar, de la plana web on es ressenyaven les societats adherides. La resposta de l'ANC va ser acatar la resolució i exprèmer la via dels recursos. Poc més d'una setmana després que es fes efectiva la

clausura, ja n'havia aparegut una rèplica a l'adreça Consumeticcatala.com. L'Assemblea nega que sigui una maniobra seva i, de fet, l'anunci de la posada en servei de la plana, el va fer el Pínic per la República, col·lectiu que ha vehiculat una part de les protestes contra la sentència

del procés i que és especialment actiu a les xarxes. El funcionament de la pàgina és calcat a la vetada, ja que funciona com un cercador on apareixen la majoria d'empreses, o gairebé totes, que van secundar la iniciativa.

El propietari d'un d'aquests negocis no només relativitza l'impacte que ha tingut la paràlització forçosa de la campanya, sinó que de la necessitat en fa virtut. "Tot aquest conflicte, en el fons, ens ha anat molt bé, ja que gràcies a la denúncia de Foment s'ha parlat molt del consum estratègic i, de retruc, de nosaltres", assenyala l'empresari. De fet, la seva companyia i cinc més també estan fent una operació de promoció pròpia a través d'anuncis a la televisió. Ja en tenen 60 de contractats a TV3. La iniciativa està blindada davant de qualsevol veto que pugui plantejar Foment, ja que és a títol personal dels negocis i està formalment desvinculada de l'ANC.

A tot això, la patronal explica que els seus serveis jurídics s'estan mirant tots aquests moviments per veure si hi ha motiu, i fonament, per sol·licitar noves mesures cautelars. En algun lloc, però, és més que possible que algú ja en tingui una de pensada, per si això passa. ■

Intent de setge ultra a la protesta de la Meridiana

■ Els Mossos van evitar un xoc entre feixistes i independentistes ahir a la tarda a Barcelona

Redacció
BARCELONA

Les mobilitzacions que el col·lectiu independentista Meridiana Resisteix està protagonitzant d'ençà de la sentència del Suprem, i que s'han traduït fins al dia d'avui en 126 talls de trànsit en aquesta avinguda de Barcelona, es van veure ahir amenaçades de nou per l'extrema dreta. Organitzacions com ara Somatemp, Federació de Plataformes por la His-

panidad, Legión Urbana Barcelona i el Timbaler del Grup, agrupades totes aquestes en la plataforma Catalanes por España, van convocar una concentració a les cinc de la tarda, amb la voluntat confessa de fer-la durar fins al vespre, per impedir la protesta dels sobiranistes. Com a rèplica, Meridiana Resisteix va fer una crida a mobilitzar-se una hora abans, a les quatre de la tarda, per impedir que els altres boicotejessin el seu tall.

En vista d'aquesta doble convocatòria, els Mossos van muntar un fort dispositiu policial per separar els dos grups a la plaça Sant Andreu Arenal, a

l'altura de la Meridiana amb Fabra i Puig. Davant de l'estació, s'hi van combregar unes cinquanta persones, moltes d'elles amb banderes espanyoles i algunes de la Falange, i que van proferir eslògans com ara "sí, sí, sí, Espanya ja és aquí" i "la Meridiana no es toca". A l'altre extrem de la plaça, i encapçalats pels agents dels Mossos, uns 150 manifestants amb una pancarta amb la consigna *No passaran* van reclamar la llibertat dels presos i també van llançar crits contra la presència dels feixistes. "Ni oblit ni perdó", va ser un altre dels corejats.

A banda de fer alguna

Antidisturbis dels Mossos d'Esquadra custodiant ahir la protesta antifeixista ■ ACN

identificació entre els manifestants, els Mossos es van dedicar essencialment a contenir la línia per impedir que en cap moment les dues protestes poguessin arribar a tocar-se. El que no van poder frenar van ser els insults

creuats o que els altres agafessin una estelada i, després d'estripar-la, la trepitgessin amb fúria.

Aquest no és el primer cop que grupuscles espanyolistes volen boicotejar les accions de Meridiana Resisteix. El 10 de gener,

per exemple, una seixantena de persones que van fer sonar l'himne espanyol a tot volum també es van concentrar a l'avinguda. I aleshores, com ahir, els Mossos també es van desplegar per evitar mals majors. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Oficina de Drets vol ser observatori de l'extrema dreta

■ Prepara un informe sobre els grups feixistes existents a Catalunya ■ L'ODCP rumia importar l'experiència alemanya d'educació en drets civils i polítics a les escoles

Xavier Miró
BARCELONA

L'Oficina de Drets Civils i Polítics (ODCP) de la Generalitat s'ha proposat fer també la funció d'observatori de l'extrema dreta a Catalunya i prepara un informe sobre la presència de grups d'ideologia feixista i nazi al país, una diagnosi que ha elaborat per iniciativa pròpia però que es completarà també amb els informes que li ha encarregat el Parlament –la cambra li ha encomanat dos informes sobre l'auge de l'extrema dreta a l'Estat i a Europa i les conseqüències que pot tenir sobre els drets de les dones.

El director de l'ODCP, Adam Majó, ha anunciat aquest objectiu durant el balanç de les activitats d'aquest primer any de funcionament, en què l'oficina també ha fet un recompte dels 655 casos d'intolerància política que ha pogut documentar en

els darrers tres anys coincidint amb l'increment de la tensió política al país pel procés independentista.

Tot i admetre que el darrer any el nombre d'atacs vandàlics, físics o agressions per motius polítics ha disminuït molt, l'oficina recorda que el 2017 i el 2018 l'extrema dreta espanyolista va protagonitzar diversos episodis violents al país, des de l'atac amb trencament de vidres als estudis de Catalunya Ràdio a la Diagonal de Barcelona fins a agressions a persones pel carrer o aparicions nocturnes per barris i pobles de grups amb parafernàlia paramilitar que van arrencar pancartes a favor dels presos polítics o laços grocs de seus institucionals però també d'habitatges privats –fins al maig de l'any passat es van comptabilitzar 16 atacs amb escopeta de balins contra persones o llars que mostraven simologia independentista.

La preocupació d'aquesta oficina de defensa activa i divulgació dels drets civils i polítics és que aquests grups feixistes continuen latents a Catalunya i poden tornar a actuar en moments d'increment de la tensió política en el futur.

Experiència alemanya

L'ODCP també aspira a importar a Catalunya el model alemany d'educació en drets democràtics a les escoles i instituts per prevenir les actituds autoritàries i feixistes, un model que a Alemanya va impulsar una institució pública creada expressament després de la caiguda del nazisme. Majó deixa clar que és una "idea embrionària" que s'hauria d'abordar amb el Departament d'Educació, però avança que el primer pas serà una visita al país germànic per conèixer què és i com funciona, una visita que es pretén realitzar en guany. ■

Manifestació feixista pel centre de Barcelona el 12 d'octubre ■ ALBERT SALAMÉ

El repte del dret a vot davant la mobilitat geogràfica

En l'informe de balanç del 2019, l'oficina comptabilitza 283 queixes rebudes per vulneracions de drets entre demandes i queixes particulars i actuacions d'ofici. D'aquests 283 casos, 190 –un 67%– són vulneracions del dret de participació política per causa de "les dificultats o la impossibilitat per exercir el dret a vot" tant per part de persones residents a l'exterior com per part de ciutadans sense nacionalitat espanyola. Majó no dubta a qualificar la situa-

ció de "defecte estructural del nostre sistema democràtic". Pel director de l'oficina, les institucions tenen el repte de fer possible el dret a la participació política en un nou segle marcat per la mobilitat geogràfica creixent per motius laborals i professionals però també d'altres. La majoria dels 190 casos han estat queixes de catalans que viuen a l'exterior i que no han pogut exercir el seu dret a vot. Són la majoria perquè tenen "consciència" que se'ls

ha vulnerat un dret, explica Majó, que lamenta que la principal vulneració en quantitat afecta persones immigrades encara sense nacionalitat espanyola que fa anys que estan empadronades i treballen a Catalunya, on fins i tot han nascut. Posa un altre exemple de la problemàtica: milers de britànics que viuen aquí sense dret a vot a la Gran Bretanya perquè fa més de quinze anys que van marxar i ara també sense dret a vot aquí pel Brexit.

El número 189 de Bonart, ja a la venda Els Quatre Gats

Setmana de l'art a Madrid coincidint amb Arco 2020 | Fira Fama, l'art antic i modern | Deu anys de la Fundació Arranz-Bravo | Onzè aniversari d'Arts Libris | Adeu a Amèlia Riera, Joan de Muga, Ernesto Ventós i Fidel Balaguer | El premi Joves Fotògraf(e)s, per a Oriol Roura | Entrevista a Joan Margarit

Agenda d'exposicions a l'edició digital de Bonart (www.bonart.cat/agenda)

Subscripció: 50 euros
4 números + edició digital gratuïta

www.bonart.cat | bonart@bonart.cat